नगरान्निःक्रम्य योद्धव्यं। अहं चाकाशस्थित एव सर्वांस्तान् निस्तेजसः करिष्यामि। पश्चात् सुखिन भवता हन्तव्याः। यदि पुनरहं स्वयमेव तान् मृद्यामि। तत् तेषां पापात्मनां वैकुण्ठगतिः स्यात्। तस्मात् ते तथा कर्तव्या यथा पलायमाना हन्यमानाः स्वर्गं न गच्छन्ति।
५ सापि तदाकर्ण्य स्वयं गत्वा सर्वं पितुर्न्यवेदयत्। राजापि तस्या वाक्यं श्रद्दधानः प्रत्यूषे समुत्थाय सुसन्नद्धसैन्यो युद्धार्थं निश्चक्राम। कौलिको ऽपि मरणे कृतनिश्चयश्चापपाणिराकाशगतिर्युद्धाय प्रस्थितः। अत्रान्तरे भगवता नारायणेनातीतानागतवर्तमानवेदिना स्मृतमात्रो वैनतेयः सम्प्राप्तो विहस्य प्रोक्तः। भो गरुत्मन् जानासि त्वं यन्मम
१० रूपेण कश्चित् कौलिको दारुमये गरुडे समारूढो राजकन्यकां कामयते। सो ऽब्रवीत्। देव सर्वं ज्ञायते तच्चेष्टितं। तत् किं कुर्मः साम्प्रतं। भगवानाह। अद्य कौलिको मरणनिश्चयः कृतनियमो युद्धार्थं विनिर्गतः। स नूनं क्षत्रियप्रधानशराहतो निधनमेष्यति। तस्मिन् हते सर्वो ऽपि जनो वदिष्यति। यत् प्रभूतक्षत्रियैर्मिलित्वा वासुदेवो
१५ गरुडश्च निपातितः। ततः परं लोको ऽयमावयोः पूजां न करिष्यति। तत् त्वं द्रुतं गत्वा तत्र दारुमये गरुडे सङ्क्रमणं कुरु। अहं कौलिकशरीरे प्रवेशं करिष्यामि। येन शत्रून् स व्यापादयति। शत्रुबधादावयोर्माहात्म्यवृद्धिर्भविष्यति। अथ गरुडे तथेति प्रतिपन्ने भगवान् नारायणस्तच्छरीरे सङ्क्रमणमकरोत्। ततो भगवन्माहात्म्येन
२० स कौलिको गगणस्थः शङ्खचक्रगदाचापचिह्नितः क्षणेन लीलयैव समस्तानपि प्रधानक्षत्रियान् निस्तेजसश्चकार। ततस्तेन राज्ञा स्वसैन्यपरिवृतेन सङ्ग्रामे ते जिता निहताश्च। जातश्च लोकमध्ये प्रवादः। यथानेन विष्णुजामातृत्वप्रभावेन सर्वे शत्रवो निहता इति। कौलिको ऽपि तान् हतान् दृष्ट्वा प्रमुदितमना गगणादवतीर्णः। यावद्राजा
२५ मात्यः पौरलोकाश्च तं नगरवास्तव्यं कौलिकं पश्यन्ति। ततः पृष्टः